

فراخوان فوری 152/09

نگرانی از شکنجه یا آزار/ زندانیان عقیدتی احتمالی/دستگیری های خودسرانه

ایران: **لعیا فرزندی، دکتر**
جلیل شریپانلو، جراح
غفار فرزندی، عضو شورای مرکزی نهضت آزادی ایران
رحیم یآوری، فعال عضو نهضت آزادی ایران
حداقل 24 فعال سیاسی، دانشجو و متخصصان پزشکی

چهار نفر نامبرده در بالا و حداقل 24 فعال سیاسی، دانشجو و متخصصان پزشکی در پی تظاهراتی مسالمت آمیز در میدان آبرسان تبریز در آذربایجان شرقی در روز 15 ژوئن دستگیر شدند. محل نگهداری آنها نامشخص است و هنوز به آنها تفهیم اتهام نشده یا آنها را به دادگاه اعزام نکرده اند.

بنا به گزارش های مطبوعاتی، این عده و صدها نفر دیگر در اعتراض به روش برگزاری انتخابات ریاست جمهوری سه روز پیش از آن شرکت داشتند. عفو بین الملل نگران امنیت این عده است و در صورتی که مشخص شود آنها به علت به کارگیری مسالمت آمیز از حق آزادی بیان و تجمع خود دستگیر شده اند، آنها را زندانی وجدان تلقی می کند.

در روز 10 ژوئن، دو روز پیش از انتخابات، در پی اجتماعات گسترده عمومی در حمایت از میرحسین موسوی در تهران و سراسر کشور، رئیس دفتر سیاسی سپاه پاسداران هواداران او را متهم کرد که بخشی از یک «انقلاب مخملی» هستند که موفق نخواهد شد.

پس از این که وزارت کشور نتایج را اعلام کرد که نشان می داد رئیس جمهور احمدی نژاد با تفاوتی که به نظر بسیاری، زیاد و غیرقابل انتظار بود، برنده شده، او مدعی پیروزی شد. شورای نگهبان، که یک مجمع بلندپایه قانونگذاری و اجرایی است، اعلام کرد که نتیجه انتخابات منوط به تأیید آن است و بازشماری آرا می تواند انجام شود. سه نامزدی که در انتخابات بازنده اعلام شده اند، شکایت های رسمی خود را به شورای نگهبان، که نظارت بر انتخابات را به عهده دارد، تسلیم کرده اند. انتظار می رود ظرف 10 روز در باره شکایت ها تصمیم گیری شود.

اطلاعات پس زمینه ای

مقامات ایران وظیفه دارند نظم و قانون را برقرار کنند و از امنیت شهروندان محافظت کنند. اما، بنا به قانون بین المللی هر گونه محدودیت بر حق آزادی تجمع یا بیان باید طبق قانون و کاملاً برای حفظ امنیت ملی یا امنیت عمومی، نظم همگانی، سلامتی یا اخلاق عمومی یا حمایت از حقوق و آزادی های دیگران ضرورت داشته باشد. هرگونه محدودیتی از این قبیل باید در تناسب با هدفی قانونی و بدون توسل به تبعیض، از جمله به خاطر عقاید سیاسی، باشد. حتی در صورتی که چنین محدودیتی طبق قانون بین المللی توجیه پذیر باشد، برقراری نظم باید طبق موازین بین المللی. مربوط به اجرای قانون باشد که استفاده از زور به وسیله مسئولان اجرای قانون را ممنوع می کند مگر در صورتی که کاملاً ضروری باشد و فقط به میزانی که برای اجرای وظیفه شان لازم است، و از سلاح گرم فقط در صورتی می توانند استفاده کنند که برای محافظت از زندگی انسان ها کاملاً اجتناب ناپذیر باشد. مجریان قانون باید خویشتن داری نشان دهند، خسارت یا جراحات را به حداقل برسانند و به زندگی انسان ها احترام بگذارند و از آن محافظت نمایند.

اقدامات پیشنهادی: لطفا هر چه سریعتر نامه هایی به فارسی، ترکی، انگلیسی یا به زبان خودتان بفرستید و:

- از مقامات بخواهید فوراً و بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و فعالان سیاسی نامبرده در بالا و نیز همه افرادی دیگری را آزاد کنند که به خاطر به کارگیری مسالمت آمیز حق آزادی بیان و تجمع خود دستگیر شده اند؛

- تاکید کنید که به زندانیان فوراً اجازه دسترسی به خانواده ها و وکلای دلخواه خود و نیز هرگونه مراقبت پزشکی ضروری داده شود و از آنها در برابر تمام اشکال شکنجه و دیگر اذیت و آزارها محافظت شود؛

- مقامات را فراخوانید تا به کسانی که مایل هستند عقیده، حتا عقیده انتقادی، خود را در باره انتخابات ابراز کنند، اجازه برگزاری تظاهرات مسالمت آمیز بدهند.

نامه ها را به مقامات زیر بفرستید:

رئیس قوه قضاییه

آیت الله محمود هاشمی شاهرودی

حوزه ریاست قوه قضاییه

خیابان پاستور، خیابان ولی عصر، پایین تر از سه راه جمهوری، تهران کد پستی 1316814737، جمهوری

اسلامی ایران

پست الکترونیکی: shahroudi@dadgostary-tehran.ir (در قسمت موضوع بنویسید: خدمت آیت الله

شاهرودی)

عنوان: جناب آقای

رونوشت برای:

رهبر جمهوری اسلامی ایران

آیت الله سید علی خامنه ای

دفتر مقام رهبری

خیابان جمهوری اسلامی، خیابان شهید کشور دوست، تهران، جمهوری اسلامی ایران

پست الکترونیکی: info_leader@leader.ir

از طریق تارنمای: (انگلیسی) <http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=letter>

(فارسی) <http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=letter>

عنوان: جناب آقای

و نمایندگان دیپلماتیک ایران در کشور خودتان.

لطفا درخواست ها را فوراً ارسال کنید. در صورتی که بخواهید پس از 28 ژوئیه 2009 نامه بفرستید، از دبیرخانه عفو بین الملل یا دفتر عفو بین الملل بخش خودتان سوال کنید.